Koleszterin

A Káldor Miklós Kollégium lapja

2018. tavasz

Elballagtak

www.kaldorkoli.hu
media@kaldorkoli.hu

Sírás

Ha jól emlékszem, kiskamasz koromban sírtam igaziból utoljára. Karácsonykor… Nem jött könny a szemeimből sem a szüleim halálakor, sem szakításokkor, váláskor. Viszont nagyon könnyen elérzékenyülök. Ha egy magyar áll a dobogó tetején és felhangzik a himnusz, vagy egy film megható végén… és hát ballagáskor meg szinte menetrendszerűen elcsuklik a hangom…. ilyenkor mármár majdnem el is sírom magam. De aztán mégsem. Pedig talán jó volna. Az amerikai John Hopkins Egyetem kutatóinak egy bő tízéves tanulmánya azzal az érdekes elmélettel rukkolt elő, hogy a látszólag teljesen eltérő érzelmek alapja a tehetetlenség - ez az az érzés, ami megríkat bennünket. Az érzelmi könnyeknek elég magas hormontartalma van. Ezek segítségével a szervezet a megbomlott egyensúlyi rendszer helyreállítására törekszik. Erős érzelmi hatásra ugyanis intenzív hormontermelés indul meg szervezetünkben, és a túlzott mennyiség egy részétől valószínűleg a sírás segítségével szabadulunk meg.
A nyugati civilizációban a nőknél elfogadott, a férfiaknál kevésbé megengedett a sírás. Egy felnőtt nő évente átlagosan 64-szer ejt könnyeket, egy férfi csupán 17-szer. Amíg a gyerekek iskolába nem kerülnek, egy kisfiú és egy kislány körülbelül ugyanannyit sír. Csak az iskoláskor után figyelhető meg, hogy a fiúk lényegesen kevesebbszer hullatnak könnyeket - ami egyértelműen jelzi a társadalom üzenetét feléjük, miszerint a sírás a gyengeség jele. De valószínűleg szerepe van a hormonális különbségeknek is. És persze a sírás egyszerű és hatékony módja annak, hogy az ember elérje, azt, amit akar - a sírás náluk már a túlélő mechanizmus részévé vált. Na, akkor most sírjunk, vagy ne sírjunk? Döntsék el!

S.J.

S.J. ..... 2.
Hírek ..... 3.
A hónap képe ..... 7.
Komment ..... 8.
Interjú ..... 9.
Ajánló ..... 12.
Rita néni receptjei ..... 18.
Tudtad? ..... 19.
Irodalom ..... 20.
Krimi ..... 21.
Kockalyuk ..... 23.
Dógok ..... 24.
Vicc ..... 26.
Mém ..... 27.

A számot készítette:

Babos Bence, Bardóci-Biró Teofil, Batuska Lilla, Benke Bence, Csémy Krisztián, Cservenák Henrietta, Dankaházi Levente, Demecs Flórián, Duffka Erik, Gloviczky Tamás, Kodák Márton, Krész Péter, Lucza Ágnes, Oláh Kristóf, Patkós Péter, Singer János, Szabó Kristóf, Székely Gréta, Tóth Laura, Vernes Rita, Zoltán Sarolt.

káldor média

Értékelés

Lezajlott a tanév negyedik értékelése. A legtöbb – 42 – bónuszt Demecs Flórián szerezte, a lányok közül Andrejcsik Enikő jutott a legtovább, 41-ig a gyűjtésben.

×××

A hálórend versenyét februárban és márciusban ugyanazok a szobák nyerték: a lányrészlegen az 1-es, a fiúknál a 4-es végzett az élen mindkét hónapban.

SZEM

A Színházi Előadásokra *Menők Társasága* az utóbbi időben két előadáson járt: a Radnótiban az Iván, a rettenet című darabot, a Vígben az Egy éj a Paradicsomban című Feydeau-bohózatot tekintették meg.

Opera

A Kollégiumi Operabarátok Köre az elmúlt időszakban négy előadáson is járt. Két Mozart-operát, a Cosí fan tuttét és a Varázsfuvolát, Offenbach A rajnai sellők c. művét és Donizetti Lammermoori Luciáját tekintették meg, valamennyit az Erkel Színházban.

ÁSZÉV

Nagyot mentek kollégistáink a végzősöknek tartott országos szakmai tanulmányi versenyen, az ÁSZÉV-on (= Ágazati és ágazaton kívüli szakmai érettségi vizsgatárgyak versenye). Négyen is bejutottak valamely tantárgy országos döntőjébe, vagyis a legjobb 30 közé.

Csiki Noémi ráadásul 4. helyen végzett – az után, hogy a szolnoki országos döntőbe utolsóként, 30. helyen került be. Ő turisztikából indult, s előkelő helyezésével 100 pluszpontot szerzett magának a felvételire.

Andrejcsik Enikő közgazdaságtanból a 16. lett – ő ezzel 50 pontot kasszírozott. Duffka Erik és Czingáli Zoltán pedig 25 többletponttal gazdagodott, miután előbbi 28. lett informatikából, utóbbi 30. helyen végzett ügyvitelből.

Élő klasszikusok

Továbbjutott Balla Zsófia az Orosz Kulturális Központ által rendezett Élő klasszikusok (Живая классика) című orosz nyelvű prózamondó versenyen. Zsófi A kis hercegből adott elő részletet, s a négy továbbjutó közé való bekerülésével ő lesz hazánk egyik képviselője a következő fordulóban, a Krím félszigeten tartott háromhetes Artek táborban.

Szónokverseny

Negyedik helyen végzett Lucza Ágnes a Magyarországi Japánnyelv-Oktatók Társasága által szervezett 25. Japánnyelvi Szónokversenyen. Ági Bizalom című beszédében elsősorban a japán és a magyar kultúra közötti kontrasztra hívta fel a figyelmet.

B33

Országos első helyet ért el a Kelemen Ádám, Kiss Kolos, Lakatos Máté és Rácz Tamás alkotta csapat a B33 diákolimpián. (Egy palánkra játszott 3 a 3 elleni kosárlabdáról van szó.)

Ugyanebben a sportágban Benke Bence csapata, a „Bikák” megnyerte a Pest megyei bajnokságot.

Ezüstérmet szerzett fiú kézilabda csapatunk a budapesti kollégistáknak megrendezett „Mozgásban a kollégium” versenysorozaton. Teremfociban a harmadik helyet szereztük meg.

Atlétika

Két érmet is begyűjtött Dudás András a „Mozgásban a kollégium” sorozat atlétikai versenyén. 1500 méteres síkfutásban első, 100 méteren harmadik helyezést ért el. Vida Evelin súlylökésben aranyérmet szerzett.

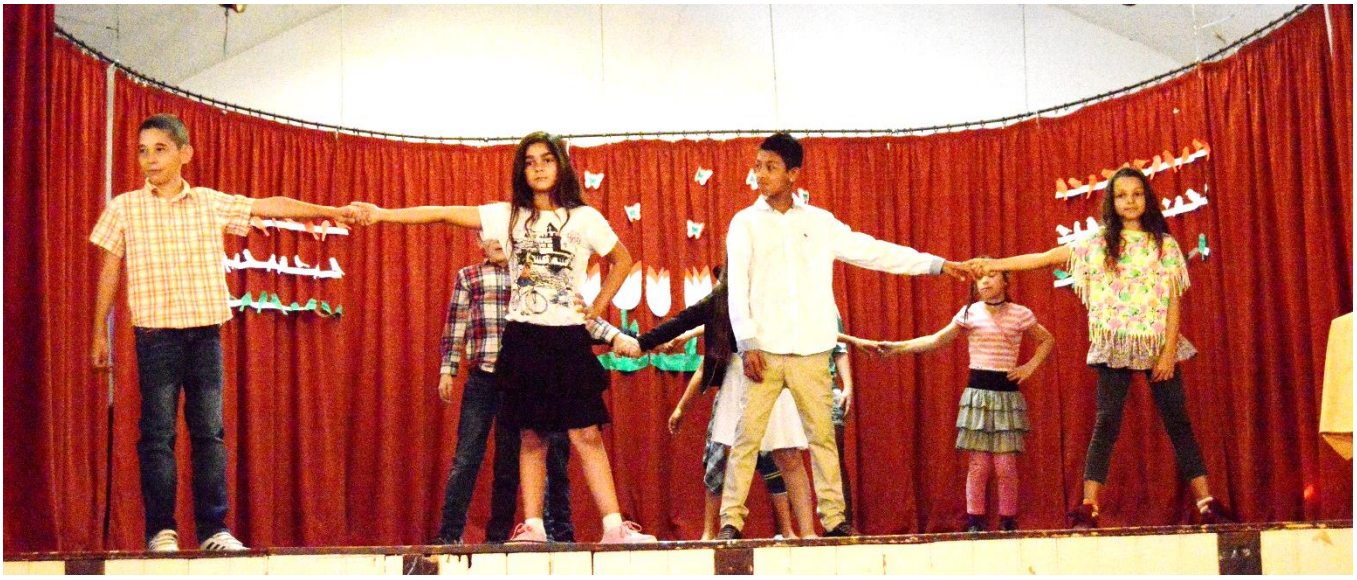

2014 után ismét Ki mit tud?-ot rendezett a kollégium Domonyban. A rendezvényen versenyen kívül két kollégista is fellépett: Duma Gréta verset mondott, Balog Benedek bűvészketett.

Bogyó nélkül

Elment a kollégiumból a Felvinci úti részleg egyik takarító nénije, Szágos Istvánné. Bogyónak eddig párhuzamosan két munkája is volt – a koli mellett egy lángossütőben dolgozott –, s hogy többet tudjon otthon lenni a gyermekeivel, és hogy persze egy kicsit pihenni is tudjon, az egyiket abba hagyta. A Felvinci tisztaságáról ezentúl Blutzky Adél mellett Csabainé Szabó Mónika gondoskodik.

Hoki-vb

Három meccsre is kilátogattak kollégisták Teó bá vezetésével a Budapesten megrendezett divízió I-es jégkorong-vb-re: a kazah-brit, a lengyel-szlovén és a magyar-olasz találkozón jártak a sportszerető diákok.

A hónap képe

Canga a slozin

Van, hogy a szegény kerékpárra is rájön a szükség…
(A testhelyzetből ítélve fiú bicikliről van szó.)

Puskás műsor + Kollektív

- Jók voltak az Annabelle-es részek, mert volt köztük ijesztős is. A kollektív is egész jó volt. *(Cseke Ferenc)*

- Jó volt a film, vicces volt, bár egy kicsit sok kérdést hagyott maga után. A kollektív is tetszett, a prank igazán jó volt. *(Nemesh Valentin)*

- Sz…r volt a film, nem voltak benne jó nők. A kollektív viszont tetszett, főleg az, amikor a tanárok megijesztették a gyerekeket. *(Cristian Russo)*

- A Puskás film k…rva jó volt, mivel én vágtam. A reklám volt a legjobb. A kollektív is fasza volt, mivel én találtam ki, a prankek jók voltak, azok mindig jók. A választásos rész viszont kicsit propaganda jellegű volt. De rendkívül jól összerakott, kidolgozott kollektív volt. *(Babos Bence)*

- Csak a végére tudtam odaérni a filmnek, de Tomi bá nagyon fasza volt. A kollektívben az tetszett a legjobban, amikor Krisztián megijedt. Az vicces volt. *(Batuska Bence)*

- A Puskás film nagyon tetszett, tök jó, hogy teljesen ők írták a forgatókönyvet. A legjobb a reklám volt. A kollektív is jó volt. Hogy mi tetszett benne a legjobban? Az, hogy megvicceltek. Hogy mi tetszett a legkevésbé? Az, hogy megvicceltek. *(Nagy Stefán)*

Interjú

új könyvtáros a házban

Beszélgetés Krasznai Mártával

A szeptemberben távozó Ildi néni helyére – hosszas interregnum után – áprilisban új könyvtáros érkezett. Bemutatkozó beszélgetés Krasznai Mártával.

- Miért jött a kollégiumba?

- A könyvtáros végzettségem mellett tanári is van, amit eddig kevésbé használtam ki. És úgy éreztem, hogy most jött el az idő, amikor már tudom vállalni, hogy fiatalok elé kiállok és megpróbálok valamilyen eredményt elérni velük. Tulajdonképpen ehhez nagyobb bátorság kell, mint a könyvtárosi munkához. A családunkban vannak most ilyen korú gyerekek, két unokahúgom van, 13 és 15 évesek, és amikor velük töltöm a hétvégét, úgy érzem, hogy ez egy jó korosztály. Úgyhogy ez volt az egyik fő oka annak, hogy ide jöttem.

- Hol dolgozott eddig?

- Egyetem után először angol nyelvet tanítottam, de nem iskolában, hanem felnőtt nyelvtanfolyamokon. Később másoddiplomaként szereztem meg a könyvtáros végzettséget, és onnantól kezdve nagyobb budapesti könyvtárakban dolgoztam.

- Hogyan találta a kollégiumot?

- Egy álláshirdetésben. Könyvtáros állásokra kerestem rá, aztán hármat pályáztam meg és mind a hármat el is nyertem, és végül a kollégiumot választottam. Éppen azért, mert kiderült, hogy ez nem csak könyvtáros feladat lenne, hanem diákokkal való munka is. És ez megtetszett. Meg megnéztem a kollégium honlapját, ahol látszott, hogy ez egy sajátos hangulatú hely.

- Igen, mindenképpen.

- Tetszett, hogy támogatják a kezdeményező gondolatokat, tetszett, hogy a Facebookon úgy láttam, hogy a tanárok és a diákok között jó viszony van.

- És mik az első benyomásai?

- Hát az első napok nagyon fárasztóak az embernek. Az ilyen váltásoknál annyi min- →

dent kell megismerni, embereket, helyszíneket, úgyhogy ebben a pillanatban kicsit elfáradtam, de nem ez a lényeg, ez majd elmúlik. Az a benyomásom, hogy a dolog egészen más, mint amit eddig csináltam. Sokkal jobban jelen kell lennem, és odafigyelnem az emberekre. A korábbi munkámat már rutinból csináltam. Ott mindegy volt, hogy milyen nap van, mert minden nap ugyanahhoz az íróasztalhoz kellett bemennem. Most tudnom kell, milyen nap van, mert attól függ, hogy a lánykollégiumba megyek be, vagy a fiúkhoz. Hogy délelőtt, vagy délután… Sokkal jobban jelen kell lennem ebben az egészben. De ez most tetszik nekem!

- Mik a feladatai itt a kollégiumban?

- Dolgozom mindkét részlegen, a fiúknál és a lányoknál is, mindkét helyen vannak könyvtáros és nevelőtanári feladatok is – tankör tartása, amikor délutános vagyok, szobapontozás, amikor délelőttös. És ami a legjobban meglepett, és végképp nem szá-

Megnéztem a kollégium honlapját, és látszott, hogy ez egy sajátos hangulatú hely.

mítottam rá, hogy a faliújságot is rám bízták. Ez nekem teljes újdonság volt, mert alapvetően nem tartom magam vizuális embernek. De most támadt egy ötletem, úgyhogy nekirugaszkodtam a faliújság-készítésnek. Egy kicsit kombinálva a dolgot az angol tanárságommal: angol idézeteket fogtok találni a faliújságon, így hidaltam át most ezt a váratlan feladatot. Ami olyan szempontból jó, hogy elindult az agyam, és lettek gondolataim. Remélem, hogy tetszik majd nektek.

- Mi a kedvenc könyve?

- A kedvenc könyvem még abból a korból való, amiben most ti is vagytok, a tinédzserkoromból. Akkor megszerettem, és ez azóta sem változott. Az a címe, hogy Zabhegyező. A szerzője egy Salinger nevű amerikai író. Meg is fogom nézni, hogy megvan-e itt a könyvtárban. Nagy kedvencem. Olyannyira, hogy ha például egy könyvtári katalógust ki akarok próbálni, próbakeresést szeretnék lefuttatni, és hirtelen kell egy szerző és egy cím, mindig ezt írom be, hogy „Salinger: Zabhegyező”.

Jelenet az Amadeus c. filmből

- Mi a kedvenc filmje?

- Több is van, de akkor most egyet mondok, amit most újra elővettem, az a címe, hogy Amadeus, Mozart életéről szól, illetve Mozartról és kortársáról, Salieriről, aki szintén zeneszerző volt. Mozart volt a zseni, viszont nem annyira tartotta be a szabályokat, meg nem annyira tudott az udvarban meg a császárnál megfelelő módon viselkedni, de ő volt a született zseni. Salieri pedig egy kevésbé tehetséges, középszerű zeneszerző volt, viszont nagyon jól tudott helyezkedni. Tehát az eredeti zseni és a

középszerű, szorgalmas, kicsit irigykedő ember konfliktusáról szól a film. Milos Forman a rendezője, egy cseh származású amerikai rendező. Azt hiszem, hogy érdemes megnéznetek. Nagyon jó zenék vannak benne, ugye végig Mozart szól. Nekem ez egy visszatérő probléma az életemben, a tehetség és a középszer konfliktusa.

- Mi a kedvenc tantárgya?

- Mindig szerettem nyelveket tanulni. Amikor általános iskolába jártam, még az orosz volt a kötelező, én még az a generáció vagyok. De én még az oroszt is szerettem! Aztán amikor iskolát váltottunk, olyan helyre kerültem, ahol angolt tanítottak, és a többi diák már három éve tanulta, úgyhogy otthon az anyukámmal leültünk, és behoztuk

Hozzáteszem: még a matekot is szerettem!

azt a három évet. Utolértem az osztálytársaimat. És onnantól kezdve az angol lett a kedvenc tantárgyam. Később még egyébként franciát is tanultam, azt is szerettem. És hozzáteszem: még a matekot is szerettem! Abból mindig négyes és ötös között voltam, úgy rezegtem a kettő között. Vagy megkaptam az ötöst, vagy nem, de mindig nagyon vágytam rá. De hogyha egy kedvencet kell mondanom, az az angol.

- Gondoltam azért. Hova járt iskolába?

- Gimnáziumba ide jártam a közelbe, a Rákócziba, ami akkor egy elég jó gimnáziumnak számított, nem tudom, azóta mi van vele. Utána az ELTE-n voltam nyelvszakos, ott kaptam tanári diplomát, majd később, posztgraduálisan, másoddiplomás módon végeztem el a könyvtár szakot levelező tagozaton – a Debreceni Egyetemmel voltam levelező kapcsolatban. Kollégista soha nem voltam – de majd most betekintést nyerek a kollégiumi életbe!

Babos Bence

Ajánló
Tanári

Cservenák Henrietta

Dsida Jenő:
A tükör

Írom e fekete verset
ezerkilencszázhuszonnyolcban,
mikor emberek megőrülnek,
mikor a tükrök összetörnek.

Talán görbetükör a tükör
s csak én látom nyilt, síma lapnak.
Talán holnapra összetörik
a lelkem.

De ma még belőle szikrázik
a zajgó, végtelen világ, -
egyszerre vetülnek a parányi csirák
s a robbanva zuhanó égitestek.

Valamelyik eldugott sarkából
gyászkocsit indít február
s egy furcsa maszkkal kevesebb kergül
az őrült karneválban.

A tükör

Versajánló

Dsida Jenő (1907–1938). A Szatmárnémetiben született, élete nagy részében Kolozsvárott élő költő ifjúkorától kezdve szívbeteg volt és a korai halál tudatával kellett élnie.

A most terítékre kerülő versében a létezőt, a valóságosat kutatja. A tükörnek szimbolikus szerepe van: megmutatja a világot, de mégsem maga a világ. Amit a tükör mutat, az egyfajta érzékelése a valóságnak, utánzata egyfajta valóságnak. A valóságnak ez az érzékelt formája törik össze, az ember által érzékelt valóság hitele kérdőjeleződik meg, mely magában foglalja az önmagukat másnak mutató dolgokra való ráismerést, azokat a dolgokat, melyeket a világ megmutat, és amelyeket elrejt önmagából. Akárcsak a görbe tükör, a karnevál is ferdíti a valóságot.

A minden korban aktuális üzenetet hordozó A tükör című költeményét ajánlom tovább gondolásra.

Ajánló
Könyv

Tóth Laura rovata

Az őrület perspektívái

A tavasz hivatalosan és teljes lényével megérkezett, magával hozva a vizsgák, az érettségi, a nyelvvizsgák és a felvételik súlyát. Bizonyára átérzi a helyzetem mindenki, akinek meg kell küzdenie ezekkel a kihívásokkal, semmire sincs ideje/kedve/energiája, vagy akár a három együttesen hiányzik. Azonban emellett a már-már nihilizmusba hajló állapot mellett jelen van az igény a művelő-

désre és az agyunk tornáztatásával való relaxációra. Azonban könnyen belátható, hogy Csehovot vagy Kafkát olvasni kikapcsolódásból nulla agyi kapacitással nem valami életszerű.

Az ilyen helyzetben szenvedő sorstársaimnak hoztam most egy igen rövidke könyvet, ami bár kikapcsolni nem fogja az agyat, de úgy ad át tudást és értéket, hogy az nem erőlteti meg azt.

Pintér Judit Nóra egy a Szegedi Tudományegyetemen végzett, PhD-s pszichológus és bölcsész. Számos érdekes tanulmánya és írása elérhető az interneten, aki a pszichológia iránt cseppet is érdeklődik, érdemes beleolvasnia.

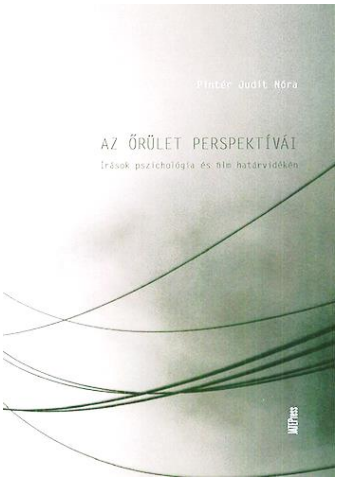

Ezen műve azonban kitüntetett figyelmet kapott a szememben, ugyanis nem puszta pszichoanalitikai írások kaptak benne helyet mindenféle témáról – az egyik kedvenc művészeti ágamon keresztül helyezte azokat új kontextusba: a filmen keresztül.

Az írónő tehát e könyvében első blikkre elborult, fura vagy unalmas művészfilmeket elemez, mint esztéta, de elsősorban mint pszichológus. Így teljesen átfogó képet kaphatunk az adott műről.

3 nagy fejezetre osztotta a könyvét: Traumák a filmvásznon, Az őrület perspektívái és Lélektan allegorikus világokban címekkel. Rengeteg nagyon érdekes, a laikus számára érthetetlen ás átláthatatlan, néhol érzékeny témát jár körbe az írás, mint például a rák, az autizmus, a terápia, az iskolai mészárlások vagy éppen a megborult lélek és az ahhoz tartozó test kapcsolata. Mindezt olyan egyszerű és kézzelfogható példákon át interpretálva, mint a filmek. A könyvben elemzett művek közül az olvasó már biztosan sokat látott, hisz olyanok kaptak helyet a kötetben, mint az Esőember, a Saul fia vagy A légy, de biztosan talál benne olyan művet is az erre fogékony fogyasztó, amit emiatt a könyv miatt fog megnézni.

Végsősoron amellett sem lehet elmenni, amiért én tulajdonképpen erről írok most. A fáradt, kimerült, de igényes szórakozásra vágyó léleknek annál felemelőbb nem létezhet, mint hogy valami igazán mély témáról kapjon tudást: mindenféle sallang és felesleges szócséplás nélkül egyszerűen, magyarul. Ugyanis a könyv nem egy dohos, befásult, a végletekig elvont szabadbölcsész tudásittas esszéit foglalja össze, hanem egy fiatal, jó kommunikációs eszközökkel bíró, közérthető szakemberét, akinek tényleg az ismeret átadása a célja a legszélesebb körben, és nem a puszta elmélkedés több oldalon át.

Tehát, a könyvet alapvetően nem tudnám mindenkinek ajánlani. Nyilván, akit sem a flmművészet, sem a pszichológia vagy fenomenológia nem érdekel, nem is fogja a kezébe venni. De biztos vagyok benne, hogy az, akinek akármelyik terület is közel áll a szívéhez, élvezni fogja a mű minden oldalát és inni fogja Pintér doktornő összes szavát.

Ajánló
Film

Volt egyszer egy Vadnyugat

Megfigyeléseim szerint az utóbbi 50-60 évben a filmen, mint műfajon belül követhető volt egy jelenség, amit legjobban elvágyódásként lehet leírni. A filmkészítők valamiért elfordultak saját koruktól és egy általuk idillinek tartott settingbe helyezték filmjüket. Minden 10-15 évnek volt egy-egy sztár műfaja, ami uralta a kort, mind a hollywoodi szuperprodukciók, mind a „B" osztályú filmek szintjén. Ilyennek tartom a '60-'70-es években a westernt, '80-'90-ben a sci-fi-t, a 2000-es években a fantasyt, és az utóbbi kb. 10 évben a képregényfilmeket. Bármily meglepő, ez a '68-as remekmű volt az, ami meghatározta az évtized további hasonló filmjeit.

A Volt egyszer egy Vadnyugat kettős természetű film. Például a maga korában különc alkotásnak számított a maga realisztikus és mondhatjuk történelmileg hű ábrázolásmódja miatt. Az akkoriban kortársnak számító rokon filmek ugyanis patyolatfehér ingű, élre vasalt nadrágos, tiszta beszédű, ékes erkölcsű cowboyokat ábrázoltak, viszont a ma élő western képe a poros városokkal és rongyos, koszos karakterekkel ezzel a filmmel kezdődött. A film kettőségére egy másik jó példa a szöveg és a színészi játék. Annak ellenére, hogy szöveg relatíve kevés van (a film elején 10 egész percet vár 3 karakter egy vonatra és egy szó nem hangzik el), azt minden színész átütő erővel közvetíti. Vannak képsorok, ahol egy-két mondat hangzik el 5-7 perc alatt és mégsem érzünk hiányt, értünk mindent. A kettősség egy másik példája a látvány és zene kapcsolata. Legjobban talán úgy lehetne megfogalmazni, hogy ha az a bizonyos képsor valahogy zenévé metamorfizálódna, akkor pontosan azzá a Morricone-tétellé változna, amit a rendező (Sergio Leone) választott hozzá. Elmondva ezek a dolgok meg sem közelítik a film közben átélt érzéseket. Úgy vélem ezt a filmet látni kell. Aki nem teszi, szerintem, kimarad a nyugati civilizáció egy meghatározó darabjából.

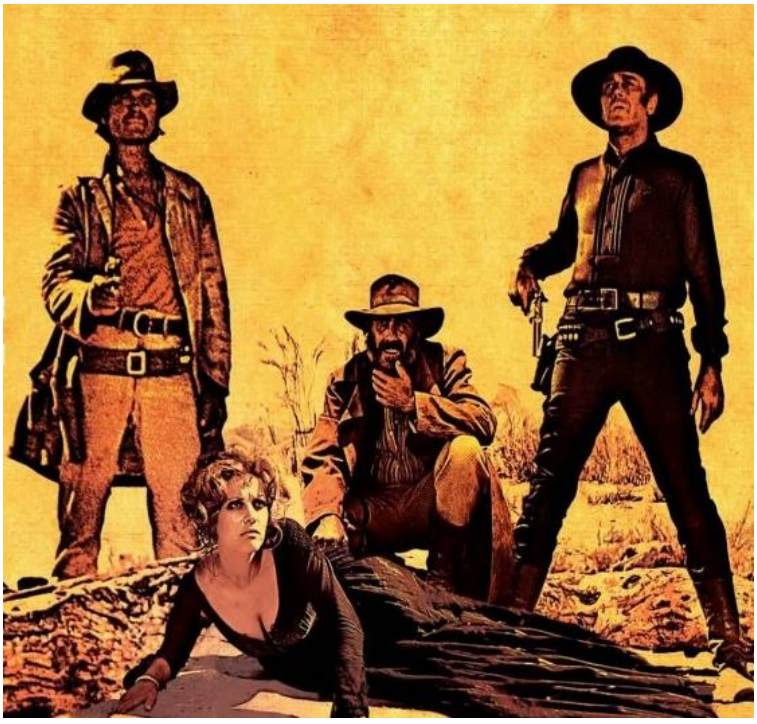

Az egyetlen negatívum, amit fel tudok hozni a film ellen az az, hogy iszonyú-

an lassan indul be. Az első 70 perc mai szemmel nézve a megfelelő hozzáállás nélkül szerintem alig elviselhető. De ha valaki el bírja magát határozni, hogy ő most 3 órára levágja magát a külvilágról és engedi a filmnek, hogy teljesen berántsa a világába, páratlan élményben lesz része.

Pontozás

IMDb	8,5/10
PORT.hu	9,5/10
Személyes	10/10

★★★★★★★★★★

Ajánló

Oláh Kristóf rovata

Tévé

A mi kis falunk

Az elmúlt egy-két évben folyamatosan jelennek meg a jobbnál jobb magyar sorozatok – ezen számban is egy ilyen újdonságot szeretnék bemutatni. Tavaly februárban debütált A mi kis falunk című sorozat, ami azóta teljesen magával ragadott. Vicces, mégis annyira valósszerű a története, hogy emiatt egyszerre szórakoztató, elgondolkodtató – és néhol fájó is. →

A sorozat hűen ábrázolja egy tipikus kis magyar község életét, annak problémáit és szereplőit.

A sorozat hűen ábrázolja egy tipikus kis magyar község életét, annak problémáit és szereplőit, akik a városi közegben már nem igazán találhatóak meg. Az ügyeskedő polgármester és kultúrharcos asszisztense, a testépítő pap, a féleszű rendőr mind-mind nagyon jól megírt/megfilmesített szerepek. Nem is beszélve a falu orvosáról, aki valójában állatorvos, vagy a folyamatosan részeg közmunkásokról.

És ha önmagukban a fent említett szerepkörök nem lennének elég viccesek, akkor jönnek a jobbnál jobb problémák, helyzetek, amikkel a falunak és lakóinak meg kell birkóznia. Gulyásfőző verseny, eltévedt idegen nyelvet beszélő kamionos, a szomszéd falu elleni labdarugó mérkőzés stb.

Ami miatt nekem nagyon tetszik a sorozat az az, hogy mennyire összetett és mégis mennyire egyszerű. A szituációk és a szereplők külön-külön nagyon egyszerűek, ám együttesen néhol olyan összetett, összegubancolt valamit alkotnak, amely – ahogy már az előző oldalon is írtam – egyszerre humoros, ám mégis valóságos.

A színészgárda elképesztően jó lett, mindenki olyannyira jól játssza a szerepét, mintha mindig is ezt csinálta volna. A forgatás és a sorozat egyik érdekessége, hogy minden jelenet egy valódi kis faluban (Pilisszentkereszten) lett forgatva, s a statiszták gyakran az ottani közösségből valók.

Pontozás

IMDb	8,1/10
PORT.hu	8/10
Személyes	9,5/10

★★★★★★★★★½

A nagyon nagy népszerűség miatt valószínűleg az eddigi két évadon kívül lesz még egy-pár évadja. Azoknak, akik még nem néztek bele azt javaslom, hogy mindenképpen nézzenek meg egy részt, nem hiszem, hogy csalódni fognak.

Ajánló

My Top10

Batuska Lilla

1	Metallica Nothing Else Matters
2	Asking Alexandria Into The Fire
3	Led Zeppelin Immigrant Song

4	Black Sabbath - Iron Man
5	Speech Patterns - Déjà Vu
6	Youth In Revolt - I'm Not Scared
7	Our Last Night - White Tiger
8	Guns N' Roses - Paradise City ←
9	Asking Alexandria - Moving On
10	Bring Me The Horizon - Blasphemy

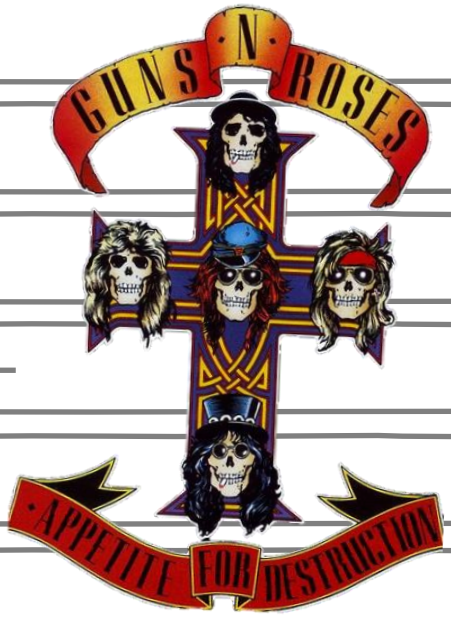

Vakondtúrás torta

A vakondtúrás torta alapja nem más, mint puha, kakaós piskóta.
A trükkje abban rejlik, hogy a tészta közepét ki kell vájni, majd tömd tele banánnal és csodás, csokis, tejszínes krémmel. Szülinapi zsúrra ennél jobbat nem is süthetsz. Díszítheted marcipán vakondfigurával.

Hozzávalók 16 szelethez:

Tésztához:

- 12 dkg vaj
- 7 evőkanál liszt
- 7 evőkanál kristálycukor
- 3 db tojás
- 2 evőkanál kakaópor
- 1 teáskanál sütőpor

Krémhez:

- 10 dkg kristálycukor
- 10 dkg étcsoki
- 5 dl tejszín
- 5 db banán

Elkészítés:

Olvaszd fel a vajat, hogy könnyebb legyen vele dolgozni. Add hozzá a cukrot, a tojásokat, majd habosítsd robotgéppel. Mixeld a lisztet, a sütőport és a kakaót, lassan forgasd a vajas masszához, és dolgozd csomómentesre. A homogén tésztát öntsd egy sütőpapírral bélelt, közepes nagyságú tortaformába. Előmelegített sütőben, 170 fokon süsd 25-30 percig. Mielőtt kivennéd, tűpróbával teszteld a tésztát. Ha beleszúrsz egy tűt vagy hegyes kést, és nem lesz ragacsos, vedd ki a sütőből. Ha kihűl, kiskanállal óvatosan kapard ki a közepét, körülbelül két centi peremet hagyva. A kikapart tésztát rakd félre.

A töltelékhez hosszában vágd félbe a banánokat, egy kivételével, és a lapos oldalukkal felfelé sorakoztasd a kivájt tésztába. A maradék banánt nyomkodd pépesre egy villával. A tejszínt verd kemény habbá a cukorral, add hozzá a banánt, és óvatosan forgasd bele a csokireszeléket. A félrerakott tésztával fedd be az egészet.

Jó étvágyat!

Tudtad?

- Az asztalterítőt a viktoriánus korban kezdték alkalmazni, mivel féltek, hogy a csupasz asztalláb látványa a férfiakat szexuálisan izgathatja.

- Japánban a sót a gonosz lelkek távol tartására használták: a színházakban sót szórtak a színpadra, hogy védjék a színészeket az átkoktól, illetve elterjedt volt a házak „körbesózása” is.

- Skóciában nem szabad ásót bevinni a házba, mert akkor hamarosan ássák valakinek a sírját.

- A régi görögök úgy vélték, a sperma a férfiak koponyájában található.

- A képregények és a rajzfilmek animációja arról, mikor a szereplőnek egy jó ötlete támad, és kigyullad egy kis villanykörte a feje felett, nem is áll olyan távol az igazságtól. Az agy ugyanis ilyenkor annyi energiát termel, hogy képes lenne egy 10 wattos izzót kivilágítani.

- A néphit szerint, ha véletlenül kiömlik a bor, az kedvező jelnek számít. Az angolok szerint, ha leesik egy pohár bor és a pohár összetörik, akkor az a boldog házasság és a tartós érzelmek jele.

- A brazil és venezuelai őserdőkben élő Yanomami törzs asszonyai hisznek abban, hogy az erős kisbabák születésének előfeltétele, hogy a terhesség ideje alatt minél több férfival éljenek nemi életet.

- A kilences számot világszerte szerencsés számnak tartják.

- Mielőtt elindulna hazulról, a kisállattartók egyharmada kapcsolja be a tévét vagy a rádiót, hogy kedvence ne unatkozzon egyedül.

- A repülőgépet feltaláló Wright-fivérek egyike, Orville megszámozta a tyúkjai által tojt tojásokat, és mindig időrendi sorrendben fogyasztotta el azokat.

- A háború szava a szanszkrit nyelvben az jelenti: vágyakozás több tehénre.

- Átlagosan 15-ször annyi sót fogyasztunk, mint borsot.

Lucza Ágnes írása

Hamvasan csillanó

4., befejező rész

Pár lélegzetvételnyi képszakadást követően újra a kórházban találta magát, s kezei közt egy fehér papírlapot szorongatott. A lapon az Ő összes kórelőzménye megtalálható volt, már nem is merte volna leletnek hívni. Inkább nagyvonalakban tragédiákat kiemelő élettörténetnek tűnt. Még mindig nem tudta elfogadni, hogy vége. Szemei újból és újból átfutották a sorokat, s nem bírta felfogni azt az apró tényt, azt a kis morzsányi információt, mely ridegen és tárgyilagosan közölte, hogy találtak a boncolás során előrehaladott stádiumú, rákos sejteket is. Miért nem szólt róla? Miért nem kezeltette magát? Talán… Ő sem tudhatta? Mindez sosem derülhet már ki, a válaszokat örök homály fedi, találgatni nincs is értelme…

Karjával letörölte könnyeit, bár inkább maszatolásnak volt mondható, mintsem törlésnek. Torka összeszorult a visszafojtott zokogástól. Szörnyű volt újra átélni mindent, de tudta, hogy szükséges a dolgok tisztábban látása végett. Lassan újból elzárta magát a külvilágtól, s visszabarangolt elméje mélyére.

Ismét egy nyomtatott lap volt nála, s gyötrelmes kérést tartalmazott. Utolsó kívánsága csupán egy dologra irányult: hogy a barátja hamvassza el. Nem akarta, semmiképp sem. Képtelen lenne rá, hiába évek óta ez a szakmája. Hogy kérhet valaki ilyet? Nem fért a fejébe. Ez a kérés fél hónapon keresztül tépte darabokra lelkét, szinte úgy érezte, kedvese helyett saját maga lett por és hamu.

Elérkezett a nap, nem húzhatta tovább, minden irat megvolt a művelet elvégzéséhez. Nem tudta megtenni. Úgy érezte semmi sem tudja rávenni erre. S mikor ott állt felette, afelett, aki ilyen helyzetekben mindig támogatta őt, végül utat tört magának egy gondolat. Hogy tehetné meg, hogy elmenekül? Hogy lehetne méltó társa, ha az utolsó kívánságát nem teljesíti? Eme parányi fellázadás saját maga ellen kifejtette végül hatását, és megtette, amit meg kellett. Elveszettnek érezte magát és olyan erővel tört rá a kín, hogy úgy érezte beleőrül. Sosem gondolta volna, hogy ennyire maró, hasogató hatással lehet bárkire is a szerelem és annak elvesztése. Nem is elvesztés volt ez, inkább szakadásnak mondható. Erővel tépték ki lelkének nagy részét, s nem tudta betömni a tátongó feketelyukat.

Élete legmegrázóbb élménye volt az, ahogy a jegyese hamvait tartalmazó urnával kezében bekopogott egy ajtón, majd azon értékes szemcséket átnyújtotta egy embernek, aki értő gonddal bánt vele, s olyan ékszert készített Belőle, ami a saját életénél is fontosabb lett számára. Ez a nyaklánc most ott lóg a nyakában, s örökké vele lesz, amíg világ a világ.

Egy hatalmas, megkönnyebbült sóhajjal engedte ki magából a feszültséget, s igyekezett ezzel a sóhajjal elengedni Őt is, akit eddig görcsösen próbált magához láncolni. Most végre tovaküldte ahhoz az állomáshoz, ahová valóban méltó volt eljutni, s reménykedett, hogy egy nap még találkoznak a túlvilágon.

Krimi

Zoltán Sarolt írása

Rózsák iskolája

11. fejezet

2002. január 3., csütörtök

Három hét telt el az eset óta. Az iskola továbbra is csendes és félelemmel teli volt, bár így, a szünet után kezdtek a diákok feloldódni. Az iskola megtelt élettel, a folyosókat gyerekhangok töltötték be és tanulók siettek egyik teremből a másikba. Összességében minden olyan volt, mint régen, csak halkabb. Ebbe a légkörbe lépett be Termer nyomozó ismét. Egy apró mosoly jelent meg a szája sarkában, mikor néhány alsós diák szó szerint egymás háta mögé bújva figyelte őt. De nem volt sok ideje és nem is akart sokáig itt időzni. Intett egyet az őt figyelő aprónépnek, majd elindult az igazgatói iroda felé. Magassarkú csizmája ugyanúgy kopogott, mint mindig és a kabátja is a megszokott módon suhogott. Gyorsan és kecsesen lépkedett a folyosón. Éppen odaért az igazgatóihoz, amikor megszólalt a csengő. Elmosolyodott, majd bekopogott.

- Szabad, gyere be! - érkezett a válasz. A nyomozó gyorsan be is lépett és újfent végignézett az irodán. Nem volt semmi jelentősebb változás, talán annyi, hogy az asztal mögötti ablakban egy új virág állt, mellette pedig egy mécses.

- Szóval, megint itt vagy - sóhajtotta az igazgató, ahogy felállt a székéből. - Tudom, hogy nincs sok kedved velem beszélgetni, pláne, ahhoz, hogy itt kell lenned. De nem tudom, mit mondhatnék még, ami segítené a nyomozásodat, Erik.

A nyomozó csak mosolyogni tudott az igazgatónő kedves hazugságán. Aztán a mosolya pillanatok alatt grimasszá vált az arcán. Megigazította a kabátját, majd közelebb lépett az igazgatóhoz.

- Vicces, hogy milyen értetlen vagy Emily - fintorgott a fiú, majd emelt hangon folytatta. - Csak nem azt hitted, hogy életed végéig játszhatod az ostobát. Olyan vagy, mint régen, játszod a jókislányt és elrejted magad mindenki szeme elől. Nem találod furcsának, érdekesnek? Még nem jöttél rá, mi folyik itt?

Csend ült a teremre. Mindketten hallgattak, és várták, hogy valaki megtörje a csendet. A folyosóról beszűrődött néhány apró zaj, de összességében csend honolt. Az igazgató fel-alá járkált az asztala mögött, néha sóhajtott egyet-kettőt, de nem látszott rajta, →

hogy gyorsan választ akarna adni a kérdésre. Az arcán ráncok jelentek meg, a száját harapdálta és a kezét tördelte, majd fáradta lerogyott a székébe.

- Ugye nem gondolod, hogy azért, ami akkor történt? De hát annak már vagy 20 éve - kezdte kissé ingerülten a nő. - És különben is, miért pont most történik mindez? Annak a kislánynak már rég fel kellett volna nőnie. És ha ő is a tettes, akkor miért nincs nyoma sehol?

- Figyelmetlen voltál, Emmy, nem ügyeltél eléggé a környezetedre, és most a történet befejeződik. Végre megkapod, amit érdemelsz - mondta nevetve Termer nyomozó. - Olyan rég vártam már, hogy ti is mind megkapjátok, amit érdemeltek, bár én korábbi időpontra gondoltam. Az egésznek véget kellet volna vetni 20 éve, de épp te voltál, aki nem akart szembesülni az igazsággal.

Újra csend ült a teremre. A nyomozó úgy gondolta, végre felszabadult egy kicsit az őt sakkban tartó rengeteg bűntudat alól. Olyan volt, mintha visszatért volna a 20 évvel ezelőtti énje. Nem az, akit kirúgtak, akit megvádoltak a bűnnel, hanem az, aki mit sem tudott a világ rossz dolgairól, az, aki boldogan tanult ebben az épületben.

- Nos, azt hiszem most már értem. Furcsálltam is, miért pont őket érte utol a vég ilyen csúful. Sajnálom, amit akkor tettem, de mit mondhatnék még. Vége volt. Akkor és ott. És csak neki ért csúnya véget. Nem kéne, hogy másoknak is bajuk essen.

Ez volt az a pont, ahol a nyomozónál elszakadt valami, olyan dolog tört össze benne, ami eddig benne tartotta azt a rengeteg negatív dolgot, és most, hogy nincs többé, törtek elő belőle a kimondatlan dolgok. Suttogott és sziszegett dühében, mégis olyan volt számára, mintha ordítana, minden szó, amit kimondott, fülsüketítően hangos lenne.

- Te csak ne hidd, hogy csak ő szenvedett, hogy csak az ő sorsa pecsételődött meg azon a napon. Ha akkor nem lettél volna annyira önző és ostoba, akkor most minden a legnagyobb rendben lenne. Én élhetném az életet, amit elterveztek nekem, te pedig nyugodtan ücsöröghetnél ebben a ronda irodában ezek közt a halott dolgok közt. - Közelebb sétált az asztalhoz beszéd közben, majd erősen az asztalra csapott. - De sajnos ostoba, nem is, egyenesen hülye voltál és tönkre tettél mindent az égvilágon.

Ezzel befejezettnek tekintette az egészet és visszaváltozott a teljesen nyugodt régi énjéhez. Visszasétált az ajtóhoz, majd mielőtt kilépett volna, még hátrafordult a másikhoz, aki dermedten és ijedten bámulta.

- És csak hogy tudd, mindent el fogok mondani nekik. Itt az idő, hogy napvilágot lásson az igazság. A következő eset után én magam fogok beszámolni a vénségnek mindenről. - Azzal kilépett az ajtón. Az arca dühödt volt, de sokkal élettelibb, mint általában. Már a kapu felé tartott, amikor valaki megragadta a karját. Hátra fordult és mosoly jelent meg az eddig komoly arcán. Egy ismerős diák szorongatta a karját. Az iskola egyen testnevelés ruhája volt rajta, az arca kicsit eltorzult, ahogy kapkodta a levegőt, de még így is tudta, ki az illető. Mosolya nem hervadt le, mikor megszólalt.

- Örülök, hogy újra látlak. Rég találkoztunk, Anny! Gyanítom, itt az idő, hogy válaszoljak neked.

Folyt. köv.

Kiderült

Sziasztok!

A korábbiakban már esett szó a biztonságról. Beszéltünk arról, hogy milyen lehet az ideális jelszó, viszont itt felmerül a kérdés:

Minden esetben a felhasználó a leggyengébb láncszem?

Erre egyértelműen tudjuk a választ: nem. Sokszor hallhattunk olyan híreket, melyek szerint ilyen-olyan helyekről személyes adatok, többek között például jelszavak szivárogtak ki. Amennyiben nem vagyunk biztosak abban, hogy a mi adataink biztonságban vannak, van arra mód, hogy megtudjuk mi a helyzet velük.

A https://haveibeenpwned.com/ oldalon rákereshetünk, hogy az e-mail címünk a kiszivárgott adatok között van-e, és ha igen honnan szivárgott ki. Lehetőség van továbbá jelszavakkal próbálkozni, ezáltal nem csak azt tudhatjuk meg, hogy a jelszavaink közül melyek kerültek illetéktelenek kezei közé, hanem ha az e-mail címünk nem szerepel a listában (itt az összes címre gondolunk, beleértve a már régen nem használtakat is), akkor az más adataival szivárgott ki. Következésképp az a jelszó nem is annyira egyedi, hisz más is használja. Mindezek mellett az új jelszavainkat is tesztelhetjük, hisz ha van találat, az arra enged következtetni, hogy eme jelszó a népszerűek között van.

És ha ez még mindig kevés lenne a jóból, az oldalon feltüntették azon weboldalakat, ahonnan kijutottak adatok, és hogy ezek mikor.

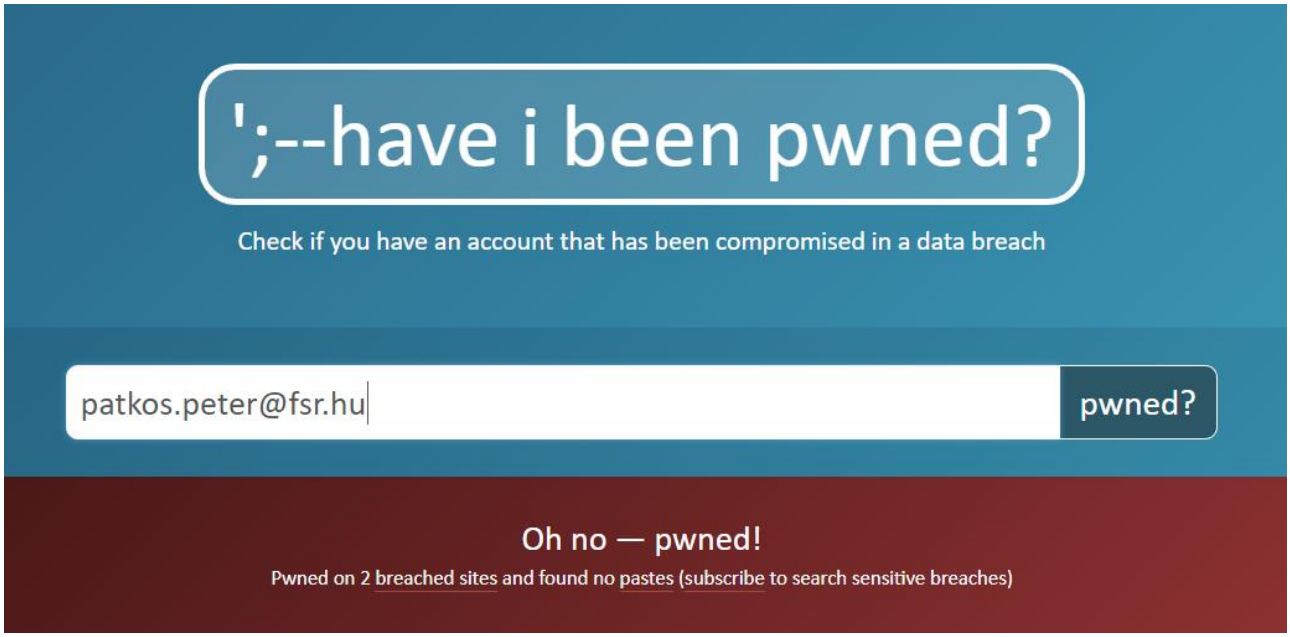

Hidak

A minap hirdettek győztest Budapest legújabb hídjának pályázatán – nézzünk pár érdekességet a már meglévőkről!

Lánchíd

- A Lánchíd volt Budapest első állandó hídja, megálmodója és fő kezdeményezője Széchenyi István volt.
- Adam Clark (Clark Ádám) „csak” az építési munkálatokat vezette, tervezni – a csupán névrokon – William Tierney Clark tervezte.
- A hidat kőoroszlánok őrzik, melyekről elterjedt, hogy nincsen nyelvük, ezért sokat csúfolták a szobrászt. Valójában van ott nyelv, csak a járdaszintről nem látszik!
- Az itt szedett hídvám volt az első teher, melyet társadalmi osztályra való tekintet nélkül mindenkinek meg kellett fizetnie (értsd a nemességnek is).
- Az 1849-re elkészülő hidat a forradalmat vérbe fojtó Haynau adta át. Széchenyi ekkor már a döblingi elmegyógyintézetben volt, a hídon soha nem ment át.

Margit

- A legutóbbi ráncfelvarrása során süteményszínűre festett Margit híd eredetileg 1876-ban készült el.
- Érdekesség, hogy – amint a 4-es 6-oson utazók minden bizonnyal észlelték már – nem egyenes vonalú, a Margit-szigeten a tengelye megtörik, így a híd mindkét Duna-ágban merőleges a folyásirányra.
- Vonzotta az öngyilkosokat – a gyakori Dunába ugrásokat örökítette meg Arany János Híd-avatás c. balladája.
- A II. világháborúban a visszavonuló német hadsereg – csakúgy, mint a többi budapesti hidat – felrobbantotta, felújításáig ideiglenes pontonhíd pótolta, melyet – a Margit becézéseként – Mancinak nevezett el a köznyelv.

Szabadság

- Zöld hidunk, a Szabadság a maga 334 méterével a legrövidebb a fővárosi hidak közül.
- 20 évvel a Margit híd után, a Millennium évében készült el.
- Eredetileg Ferenc Józsefről, az akkori uralkodóról nevezték el, aki maga is ott volt az átadáson, sőt az utolsó szegecset ő maga verte be.
- Az öngyilkosságok tekintetében átvette a Margit híd szerepét – s sajnálatosan máig őrzi azt.

- De ellentétes folyamatok is megfigyelhetők – két éve a környéken végzett felújítások miatt nyárra lezárták az autósok elől, s ekkor az emberek birtokba vették: tömegek jártak ki chillelni a hídra. Azóta nyáron néhány hétvégére átadják a gyalogosoknak.

Erzsébet

- A II. világháború az Erzsébet híd történetében is törést jelentett, olyannyira, hogy a felrobbantás után nem is újjáépítés történt, hanem új híd építése. Vagyis volt egy első Erzsébet híd, és van a mostani.
- Az eredeti 1903-ban készült, s díszesebb volt a jelenlegi fehér verziónál, de fő sajátossága már ekkor megvolt: Sissi (a hidat Ferenc József feleségéről, Erzsébet királynéról nevezték el) nem lógatja bele a lábát a koszos vízbe: a hídnak nincs a Dunában álló pillére!
- Ennek megfelelően a két pillér közötti távolság (az ún. nyílás) igen nagy (290 m), ami a maga idejében több mint húsz évig világrekordnak is számított.

Petőfi

- Budapest legjellegtelenebb hídja a Horthy-rendszerben, az 1930-as években készült, ennek megfelelően eredetileg Horthy Miklós hídnak hívták.
- A Margit híd mellett ez a 4-es 6-os másik hídja.

Árpád

- Az Árpád hidat kerek évben, 1950-ben adták át. Azt, hogy ekkor már a keleti blokkba tartoztunk, jól mutatja, hogy eredetileg majd' egy évtizedig Sztálin híd volt a neve. (Tehát csak a hölgyekről elnevezett hidak tudták megőrizni nevüket: a Margit és az Erzsébet még ma is eredeti nevét viseli – szemben a többivel. A híres nők megítélése, úgy tűnik, kevésbé változik az idők múlásával…)
- Az Árpád híd eredetileg jóval keskenyebb volt, gyakorlatilag két új hidat építettek fel a két oldalára, így bővítették majd' kétszer olyan szélesre a '80-as évek elején.
- Ennek kell elviselnie a legnagyobb forgalmat: egyes becslések szerint 150 ezer autó halad át rajta naponta.

Rákóczi/Lágymányosi

- A rendszerváltást követően, 1995-ben épült a piros lámpaoszlopaival pompázó Rákóczi híd, melyet ekkor még – a terület után, ahol fekszik – Lágymányosinak neveztek.

Megyeri

- Szintén a hely adta a nevét a Budapest északi határán húzódó Megyeri hídnak, amely az M0-st vezeti át a budai oldalra.
- A híd idén éppen tíz éves, s a maga majd' két kilométerével a leghosszabb Dunahidunk.

Vicc

- Honnan tudod, hogy egy szőke e-mailt szeretne küldeni?
- ???
- A CD meghajtó tele van borítékokkal.

Bemegy a szexis diáklány a professzor irodájába, becsukja az ajtót maga mögött, leül a székre, miniszoknyájából kivillannak a combjai.
- Professzor úr, bármit megtennék, hogy átmenjek a vizsgán!
A professzor végigméri.
- Bármit?
A lány előrehajol, érzékien búgja:
- Igen, bármit!
- Akkor próbáljon meg tanulni.

Egy férfi felcsíp egy szőke bombázót. Némi szórakozás után elkocsikáznak egy kihalt erdőbe. Mikor kellően belemelegednek egymásba, a fiú megkérdezi:
- Mit szólnál a hátsó üléshez?
Mire a leányzó:
- Nem!
A fiú gondolja, kicsit gyors volt a tempó, ezért nem erőlteti. Kis idő múlva ismét megkérdezi, a válasz ugyanaz. Mikor azonban harmadszor is „nem” a válasz, megkérdezi:
- Miért nem?
- Mert nem szeretek egyedül ülni hátul, ha te elöl ülsz!

Egy szőke nő és egy pasi ül a kocsiban. A pasi megkérdezi:
- Miért nem akarsz velem egyet szexelni?
- Mert csak akkor akarom elveszteni a szüzességem, ha férjhez megyek! Amúgy is, mindig megfájdul a fejem a dugástól!

A szőke nő elmegy a fodrászhoz. Amikor a fodrász végez, megkérdi:
- Nos, hölgyem, hogy tetszik?
A szőke nő nézegeti a tükörben, majd megszólal:
- Tetszik, de hátul nem lehetne egy kicsit hosszabb?

Meccs után az edző így szól a csatárhoz:
- Téged csak két dolog akadályoz abban, hogy jó futballista legyél.
- Micsoda?
- A két lábad.

Mit ért volna el az idei a VB-n a magyar fociválogatott? - Az első hazafelé tartó repülőgépet.

Kedvenc vicceit megosztotta:

Csémy Krisztián

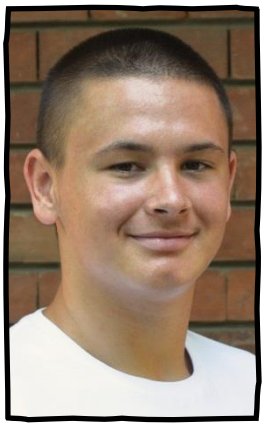

Mém

:$

A házasság örömei

Mindig egy lépéssel előrébb

Csak, Norris?

Kínai csirke kelkáposztával

Ballagás

Április 26.